

ковалець изъ козките, и намъзраха ризата въ кровьта:

32 И пратиѡа ризата нашаренна, и донесоѡа ѡ на отца си, и рекоѡа: намърихъме таѡ: познай сега, ако е ризата на-сына ти, или не.

33 И онъ ѡ позна, и рече: ризата на-сына ми (е): звѣрь люта изелъ го е: сичкій е разкъснатъ Иосифъ.

34 И разкъсна Іаковъ дрехите си, и положи вретѡше на чреслото си, и тѡжеше сына си дни многи.

35 И встанаѡа сичките мѡ сынове, и сичките мѡ дъщери, за да го утѡшатъ: но не щеше да са утѡши, и казѡваше: че съ тѡженѡто ми ще слѡзнемъ кодъ сына ми во гробатъ. И плака го отецъ мѡ.

36 А Мадіанитанете продадоѡа го во Егѡпетъ, на Петефрїа, дворникъ Фарасновъ, начальникъ на-тѡлохранителите.

Глава ѿн.

(Женидба Іудина, и кръвосмѡшеніе невѡстино.)

И во онѡва времѡ слѡзве Іуда ѡ братїата си, и отиде при единъ человекъ Одолламитинъ именовемъ Пра.

2 И видѡ тамѡ Іуда шерката на-едного Хананейна, именовема Сѡва: и зема ѡ, и влѡзна кодъ нея.

3 И онѡ заче, и роди сынъ: и нарече името мѡ Иръ.

4 И заче пакъ, и роди сынъ: и нарече името мѡ Авнанъ.